

Dekret Apoštolské penitenciárie o udílení mimořádných odpustků věřícím v situaci současné pandemie

APOŠTOLSKÁ PENITENCIÁRIE

DEKRET

Uděluje se dar mimořádných odpustků věřícím postiženým nemocí Covid-19, obecně nazývanou coronavirus, jakož i zdravotnickým pracovníkům, rodinným příslušníkům a všem, kdo se o ně z jakéhokoli titulu, včetně modlitby, starají.

„V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí“ (Řím 12,12). Slova, která napsal svatý Pavel římské církvi, zaznívají během celé historie církve a usměrňují smýšlení věřících v každém utrpení, nemoci a neštěstí.

Přítomná doba, v níž se nachází celé lidstvo ohrožované neviditelnou a zákeřnou nemocí, která před časem velmi silně vstoupila do života všech, je doprovázena každodenním úzkostlivým strachem, novými nejistotami, a především rozsáhlým fyzickým a duševním utrpením.

Církvi, po příkladu jejího božského Učitele, ležela vždy na srdci pomoc nemocným. Jak ukázal svatý Jan Pavel II., lidské utrpení má dvojí význam: „*Nadpřirozený*, poněvadž tkví v Božím tajemství vykoupení světa; současně však plně *lidský*, neboť člověk v něm nachází sebe sama, své človenství, svou důstojnost, své poslání“ (apoštolský list *Salvifici doloris* 31).

Také papež František v minulých dnech prokazoval svou otcovskou blízkost a obnovoval výzvu k neustálé modlitbě za nemocné koronavirem.

Aby všichni ti, kdo trpí z důvodu nemoci Covid-19, mohli právě v tajemství tohoto trápení objevit „vlastní vykupující utrpení Kristovo“ (*tamtéž* 30), uděluje Apoštolská penitenciárie *ex auctoritate Summi Pontificis* [na základě autority papeže], s důvěrou ve slovo Krista Pána a při přijetí probíhající epidemie v duchu víry tak, aby se prožívala s vizí osobní konverze, dar odpustků při dodržování následujícího ustanovení.

Plnomocné odpustky se udělují věřícím postiženým koronavirem, umístěným z nařízení zdravotnických autorit do karantény v nemocnicích nebo ve svých příbytcích; podmínkou je, aby se v duchu odpoutanosti od jakéhokoli hříchu prostřednictvím sdělovacích prostředků duchovně zúčastnili slavení mše svaté, modlitby svatého růžence, pobožnosti křížové cesty či jiných obřadů, anebo se aspoň pomodlili Věřím v Boha, Otče náš a modlitbu k blahoslavené Panně Marii, obětovali tuto zkoušku v duchu víry v Boha a lásky k bratřím a měli vůli splnit obvyklé podmínky (svátostnou zpověď, přijetí eucharistie a modlitbu na úmysl Svatého otce) ihned, jakmile jim to bude možné.

Tentýž dar *plnomocných odpustků* obdrží za stejných podmínek zdravotničtí pracovníci, rodinní příslušníci a ti, kdo se po příkladu milosrdného samaritána

vystavují riziku nákazy a podle slov božského Spasitele „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13) pomáhají nemocným napadeným koronavirem.

Apoštolská penitenciárie taktéž ochotně za stejných podmínek uděluje *plnomocné odpustky* u příležitosti současné světové epidemie i těm věřícím, kteří obětují návštěvu Nejsvětější svátosti nebo eucharistickou adoraci nebo alespoň půlhodinovou četbu Písma svatého nebo modlitbu svatého růžence nebo křížové cesty nebo korunky Božího milosrdenství, aby vyprosili u Všemohoucího Boha ukončení epidemie, úlevu pro ty, kdo jí jsou postiženi, a věčnou spásu těm, které Pán povolal k sobě.

Církev se modlí za ty, kdo nemají možnost obdržet svátost pomazání nemocných a viaticum a v síle společenství svatých je všechny i každého z nich jednotlivě svěřuje do Božího milosrdenství a uděluje věřícímu na prahu smrti plnomocné odpustky s podmínkou, že je patřičně disponován a v průběhu života byl zvyklý modlit se nějaké modlitby (v tomto případě nahrazuje tři obvyklé podmínky církev). Pro získání takovýchto odpustků se doporučuje použít kříž s korpusem nebo prostý kříž (srov. *Enchiridion indulgentiarum*, n.12).

Blahoslavená Maria, vždy Panno, Matko Boží a Matko církve, Uzdravení nemocných a Pomocnice křesťanů, naše Přímiluvkyně, pomáhej trpícímu lidstvu, aby se zbavilo zla této pandemie a obdrželo každé dobro potřebné pro naši spásu a posvěcení.

Tento dekret je platný i přes jakékoli protichůdné ustanovení.

V Římě, v sídle Apoštolské penitenciárie, 19. března 2020.

Mauro kard. Piacenza
hlavní penitenciář

Krzysztof Nykiel
regens

[00378-IT.01], originální italský text:

<http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2020/03/20/0170/00378.html>

Poznámka Apoštolské penitenciárie o svátosti smíření v situaci současné pandemie

„Já jsem s vámi po všechny dny“
(Mt 28,20)

Vážnost současné situace vyžaduje reflexi o naléhavosti a ústředním postavení svátosti smíření, spolu s některými nezbytnými vysvětleními jak pro laické věřící, tak i pro služebníky povoláné ke slavení této svátosti.

I v době nemoci Covid-19 je svátost smíření udělována podle norem univerzálního kanonického práva a v souladu s ustanoveními *Ordo Paenitentiae* [Obřady pokání].

Individuální zpověď představuje řádný způsob slavení této svátosti (srov. *Kodex kanonického práva*, kán. 960), zatímco hromadné rozhřešení bez předchozího individuálního vyznání lze udělit jen tehdy, když hrozí bezprostřední nebezpečí smrti, není dostatek času na vyslechnutí zpovědí jednotlivých kajícníků (srov. *Kodex kanonického práva*, kán. 961 § 1), nebo nastala závažná nutnost (srov. *Kodex kanonického práva*, kán. 961 § 1, 2 °), jejíž zvážení přísluší diecéznímu biskupovi po zohlednění kritérií dohodnutých s ostatními členy biskupské konference (srov. *Kodex kanonického práva*, kán. 455 § 2), přičemž pro platné rozhřešení nesmí být dotčena potřeba *votum sacramenti* ze strany jednotlivého kajícníka, tj. předsevzetí vyznat ve vhodném čase jednotlivé těžké hříchy, které v tuto chvíli nebylo možné vyznat (srov. *Kodex kanonického práva*, kán. 962 § 1).

Apoštolská penitenciárie má za to, že zejména v místech nejvíce postižených pandemickou nákazou, a dokud tento jev neodezní, se mohou vyskytovat případy závažné nutnosti zmíněné ve výše uvedeném kánonu 961 § 2.

Jakoukoli další specifikaci svěřuje právo diecézním biskupům, přičemž se vždy bere v úvahu spása duší jako nejvyšší dobro (srov. *Kodex kanonického práva*, kán. 1752).

Pokud by nastala nenadálá potřeba udělit svátostné rozhřešení více věřícím společně, je kněz povinen v rámci svých možností předem upozornit diecézního biskupa, anebo pokud by nemohl, má ho informovat co nejdříve (srov. *Ordo Paenitentiae*, n. 32 [Obřady pokání, č. 32]).

V současné pandemické krizové situaci tedy přísluší diecéznímu biskupovi, aby pro kněze a kajícníky stanovil rozumná opatření, která mají platit při individuálním slavení svátosti smíření, jakými jsou prostorné místo mimo zpovědnici, dodržení dostatečné vzdálenosti, použití ochranných masek, aniž by však byla ohrožena absolutní pozornost věnovaná zachování zpovědního tajemství a patřičné diskrétnosti.

Kromě toho vždy přísluší diecéznímu biskupovi, aby na území, které církevně spravuje, a podle míry pandemické nákazy určil případy závažné nutnosti, při nichž je přípustné udělovat hromadné rozhřešení: například při vstupu do nemocničních oddělení, kde jsou hospitalizováni nakažení věřící v nebezpečí smrti, a za použití

prostředků pro zesílení hlasu, v rámci možností a při veškeré obezřetnosti, aby bylo rozřešení slyšitelné.

Po dohodě se zdravotnickými autoritami se má zvážit potřeba a vhodnost případného ustanovení skupin „mimořádných nemocničních kaplanů“, a to i na dobrovolnickém základě a v souladu s pravidly ochrany před nákazou, tak aby byla zajištěna nezbytná duchovní pomoc nemocným a umírajícím.

Tam, kde se jednotliví věřící ocitli v bolestné nemožnosti přijímat svátostné rozřešení, je třeba připomenout, že dokonalá lítost, vycházející z lásky k Bohu milovanému nade všechno, vyjádřená upřímnou žádostí o odpuštění (takovou, jakou je kající v této chvíli schopen projevit) a doprovázená *votum confessionis*, tj. pevným předsevzetím jít co nejdříve ke svátostné zpovědi, získává odpuštění hříchů, a to i smrtelných (srov. KKC, č. 1452).

Církev, která nezažívala sílu společenství svatých nikdy více než v této době, pozvedá ke svému Ukřižovanému a Vzkříšenému Pánu předsevzetí a modlitby, a to zejména při oběti mše svaté, kterou kněží slaví každý den i bez účasti lidu.

Církev jako dobrá matka vyprošuje od Pána, aby lidstvo bylo zbaveno této pohromy, a dovolává se přímlyvy blahoslavené Panny Marie, Matky milosrdenství a Uzdravení nemocných, i jejího snoubence svatého Josefa, pod jehož záštitou církev odedávna kráčí světem.

Kéž nám přesvatá Panna Maria a svatý Josef vyprosí hojné milosti smíření a spásy při našem pozorném naslouchání Pánovu slovu, které dnes lidstvu opakuje: „Přestaňte a uznejte, že já jsem Bůh“ (Žl 46,11) a „Já jsem s vámi po všechny dny“ (Mt 28,20).

V Římě, v sídle Apoštolské penitenciárie, 19. března 2020, o slavnosti sv. Josefa, snoubence blahoslavené Panny Marie, patrona všeobecné církve

Mauro kard. Piacenza
hlavní penitenciář

Krzysztof Nykiel
regens

originální italský text [00379-IT.01]:

<http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2020/03/20/0170/00379.html>